

GRANICZYĆ (27) *vb impf*

a jasne.

inf graniczyć (10). ◇ *praes 1 sg* graniczę (2). ◇ *3 sg* graniczy (6). ◇ *3 pl* graniczą (2). ◇ *praet 3 pl* *m pers* graniczyli (4). ◇ *fut 3 pl m pers* graniczyć będą (4). ◇ *part praes act* granicząc (2).

Sł stp, Cn notuje, Linde XVI i XVIII w.

1. *Być czyjąś granicą, rozdzielać coś* (5) : á gdyby fię rzeká obrociłá mocą łwą z łwego łthárego plácu inłzem mieyfcem/ tedy iednák ono łtáre rzeczyłko grániczy/ ktorego obiedwie wśi máią vżywać *UstPraw* Iv, Iv.

graniczyć co i co (1): Item aby wśzy nad brzegiem rzek, kthore thy tho zyemye, Coroną polłką y zyemyą Moldawłką granyczą bily ółzadzany volno przesthy czye są grvnthy włáłzne *LibLeg* 6/157.

graniczyć z czym (2): á ku włchodu łłóńcá Nerwá rzeká w te odnogę wpadáiąca/ á z ieżiorá Perbás wychodząca [!]/ która grániczy z Mołkwą/ otoczywa ią. *KwiatOpis* A4. *Cf graniczyć co z czym.*

graniczyć co z czym (1): Wtora część łwiátá iełł Afryká [...] ze trzech łtron morzem wielkim Oceanem obieglá/ [...] á od pułnocy náłzey Europy morzem Medyteráńłkim/ [...] ktore ie grániczy z Hifzpánią. *BielKron* 269v.

2. *Sąsiadować, stykać się [z czym]* (2) : [to państwo] Od Włchodu Słóńcá grániczy z Mołkwą. A od Zachodu morzem z Gotłándyią, *KwiatOpis* Dv, A4.

3. *Ustanawiać, wytyczać granice; stawiać znaki graniczne; terminare limes Calag; constituere (terminos), pangere, terminare fines Cn* (18) : Itez bich powiedział o te granycze czo maya przicz Turczy kv Bracławyyv granyczicz abifcie v m. niełłaly nykogo teras granyczicz *LibLeg* 11/57v, 11/83; Opiekun niemoże dzyedzicznego imienia przedác/ áni go żadnym obyczáiem zbyc/ áni grániczyć. *UstPraw* B3, Iv, I2v; *RejZwierz* 101; *RejZwierc* 70; *Calag* 256a; Ktorzy to Kommiłsarze gdy wyiáda/ máią z obu łtron łtárcow wezwáć/ od których wzięwłszy przyśięgę/ wedle ich zeznánia y łwiádectwá grániczyć będą. *SarnStat* 840, 475, 840, 935 [2 r.], 1308.

graniczyć co (2): ná pułnocy słupy iednákiełł gránicząc páńłtwo łwe v rzeki Ółły/ sławnie y zwyćięłłką ręką záładził. *SkarŻyw* 357; *SarnStat* 583.

graniczyć z czym (1): Ktoby chciał grániczyć z náłzem imieniem/ obiecuiem ná żádánie poddánego náłzego dáć y zwolić dwu Commiłsarzow y dygnitarzow *UstPraw* I2.

4. *Ogradzac, obwodzić* (2) : Limito, Kóńczę/ Grániczę/ Zágradzam. *Mącz* 194a; Termino, Kończę/ grániczę. *Mącz* 450b.

Synonimy: 1. *dzielić*; 2. *stykać się*; 4. *grodzić, kończyć, ogradzać*.

Formacje współrdzenne: *odgraniczyć, ograniczyć, przygraniczyć, rozgraniczyć, zagraniczyć; odgraniczać, ograniczać, rozgraniczać, wygraniczać, zagraniczać*.

Cf **GRANICZĄCY, GRANICZENIE**